

ПЕРСПЕКТИВИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Гузенко О.П.

*кандидат економічних наук, доцент
доцент кафедри цивільного та господарського права
reginaguzenko2015@gmail.com*

Павловська М. Я.

*здобувач вищої освіти
kroshmargosh0805@gmail.com
Криворізький навчально – науковий інститут
Донецького державного університету внутрішніх справ
м. Кривий Ріг, Україна*

Стаття 1 Закону України «Про Національний банк України» [1] визначає банківське регулювання однією з функцій Національного банку України. Відповідна функція полягає у створенні системи норм, що регулюють діяльність банків, визначає порядок здійснення банківського нагляду, загальні принципи банківської діяльності в цілому, а також відповідальність за порушення банківського законодавства.

Стаття 66 Закону України «Про банки і банківську діяльність» [2] визначає форми, в яких здійснюється державне регулювання діяльності банків. Слід вказати на те що банківське регулювання є важливим елементом сучасного банківництва, що впливає на економіку держави в цілому. Сучасна система регулювання банківської справи містить у собі державні та ринкові інструменти впливу, взаємодія яких допомагає досягти ефективності та забезпечує соціальну відповідальність банківського бізнесу.

Важливим також є і той факт, що у багатьох країнах, в Україні зокрема, банківське регулювання і політика є далеко не ідеальними та не завжди відповідають сучасним реаліям. Недостатній рівень банківського регулювання також може мати як наслідок — системну кризу. Отже важливим є визначення проблем та перспектив розвитку державного регулювання в Україні.

Аналізуючи результативність банківської системи України за останні роки, можна дійти висновку, що державне регулювання банківської справи в Україні є неефективним та не відповідає вимогам сучасної економічної ситуації в державі. Аби вирішити цю проблему, необхідно розробити стратегії державного регулювання банківської справи України, відштовхуючись від

зовнішніх факторів що впливають на банківську справу в цілому. Цим самим можна стабілізувати процес виконання банківською системою її основних функцій [11, с. 143].

Виявлено, що на ефективність державного регулювання банківської справи в Україні значною мірою впливає середовище реалізації регуляторних впливів, під яким запропоновано розуміти комплекс економічних, державно-правових, політико – соціальних факторів, які залежно від динамічності та ускладнення умов формують різний рівень його невизначеності, здійснюють прямий та/або опосередкований вплив на параметри об'єктів на різних рівнях. Також стає зрозуміло, що необхідно формування системи критеріїв ефективності державного регулювання банківської справи, завдяки яким став б можливим більш ефективний моніторинг та нагляд за процесом державного регулювання банківської справи в Україні [11, с. 102].

Ще однією важливою проблемою є те, що державне регулювання банківської справи обмежується розробкою нормативних актів, директив, певних інструкцій. На мою думку, слід брати до уваги те, що учасниками процесу регулювання банківською діяльності можуть бути не тільки державні органи, а міжнародні інститути, певні громадські організації. " [4, с. 47—48].

Отже, зведення державного регулювання до використання правових інструментів впливу є суттєвою помилкою, так як це не вичерпує весь зміст цієї категорії, так як не є врахованими економічній та інституційні інструменти впливу. Поглиблення міжнародної банківської конкуренції та помітний вплив на вітчизняні банки, наслідки світової фінансової кризи спричиняють те, що державне регулювання банківської діяльності вимагає нових, сучасних підходів до розробки та застосування державними органами заходів впливу на банківську справу. Відповідні зміни є необхідними, так як вони є гарантом стабільності банківської системи в Україні та рушієм розвитку української економіки в цілому.

Список використаних джерел

1. Про Національний банк України : Закон України від 20 трав. 1999 р. № 679-XIV. Відом. Верхов. Ради України. 1999. Ст. 238.
2. Про банки і банківську діяльність : Закон України від 7 груд. 2000 р. № 2121-III. Відом. Верхов. Ради України. 2001. № 5–6. Ст. 30.
3. Реверчук С.К., Кльоба Л.Г., Паласевич М.Б. Управління і регулювання банківською інвестиційною діяльністю: монографія. за ред. д.е.н., проф. С.К. Реверчука. Львів, Тріада плюс, 2007. 352 с.
4. Міщенко В.І., Яценюк А.П., Коваленко В.В., Коренєва О.Г. Банківський нагляд: навч. посіб. К.: Знання, 2008. 406 с.